

10 november 2024

Daniël in de leeuwenkuil

Daniël 6

Thema: Elke dag contact met God

Doel

De kinderen ontdekken dat God mensen die verbonden met Hem willen leven, kan en wil redden.

Toelichting

De Meden zijn nu de baas. Hun koning Darius vindt Daniël een voorbeeldige dienaar. Hij krijgt een topfunctie. Zijn jaloerse mededienaars weten dat ze hem alleen kunnen pakken op zijn trouw aan God. Een verbod om te bidden tot zijn Heer zal Daniël nooit gehoorzamen. Dat blijkt waar te zijn. Ze lokken koning Darius in de val: in zijn eerzucht tekent hij een wet, die tegen zijn wil Daniël als slachtoffer heeft. Daniël zal sterven in de leeuwenkuil en zijn rol lijkt uitgespeeld.

De HEER belooft Daniël's trouw en bewijst tegelijk dat Hij sterker is dan de dood. Hongerige leeuwen moeten Hem gehoorzamen. Darius heeft gewenst: ik hoop dat God je redt (vs. 17), maar of hij er echt in geloofde...? Als Daniël hem wordt teruggegeven, erkent hij de HEER als koning over hemel en aarde. Zonder Hem kun je geen dag!

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Daniël tussen de leeuwen

Richtlijnen: De koning houdt van Daniël, omdat hij zijn werk erg goed doet. Hij wil hem zelfs nog belangrijker maken. Andere mannen zijn jaloers, zij willen de baas zijn. Die mannen bedenken een gemeen plan. Daniël bidt elke dag tot God. Als ze hem dat verbieden en zeggen dat je dertig dagen lang alleen aan de koning iets mag vragen, zal Daniël nooit gehoorzamen. Hij wil iedere dag God danken en Hem vragen om hulp. De koning denkt niet goed na en vindt het een mooi plan. Daniël blijft dus bidden en hij wordt de leeuwen gegoooid. Maar die eten hem niet op. God redt hem. De leeuwen doen hem niets. Wat is de koning blij! En wat is hij dankbaar naar Daniël's God.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Ik kan geen dag zonder God

Richtlijnen: Vraag aan de kinderen of zij God vandaag al nodig hebben gehad? Zo ja, waarvoor? Leg uit dat iedereen God nodig heeft: wie laat ons eten groeien, wie geeft ons gezondheid? Dat kunnen wij zelf niet. Daniël krijgt een hoge functie van koning Darius in zijn rijk. Maar hij verandert niet. Bij alles wat hij doet betreft hij God. Als jaloerse tegenstanders hem uit de weg willen ruimen met een verbod om een verzoek te richten tot iemand anders dan koning Darius, blijft hij dat doen. Ook al kan de dood in de leeuwenkuil daarop volgen. De koning, die in de val is getrapt, kan Daniël niet redden. Hij mag de wet niet veranderen. Hij kan alleen wensen en hopen dat Daniël's God die dag een wonder zal doen. Maar is dat wel mogelijk? De volgende dag weet Darius dat dat zo is en niet veel later zijn hele rijk: De HEER is koning van hemel en aarde.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Steeds verbonden met God

Richtlijnen: Op Daniël valt niets aan te merken. Een voorbeeldig mens in de ogen van de koning. Zelfs in de ogen van zijn jaloerse mededienaars. Alleen op zijn trouw aan God kunnen ze hem pakken. De koning krijgen ze wel mee voor hun wet, want een maand lang de enige zijn aan wie je een verzoek mag richten, wie wil dat nu niet? En Daniël accepteert het verbod op contact met God niet. Hij redeneert niet dat hij beter een maand niet kan bidden, omdat hij dood niets meer kan betekenen voor God en zijn volk. Nee, hij laat zijn geloof niet steeds verder inperken (want dat zou dan gebeuren). Daarmee wijst hij ons de weg. Geloven kan je iets kosten: aanzien, geld, carrière, in sommige landen zelfs je leven. Maar Jezus geeft ons opdracht om te bidden: bidden moet dus (bovendien heb je het gesprek met God ook nodig). Bidden doe je gewoon, hoe mensen daar ook over denken of op reageren. Want wat is uiteindelijk erger: los van God of voor de leeuwen?

Extra bijbelgedeelte: Matteüs 6: 5-8

Bidden doe je in de verborgene. Je zoekt rust en ruimte om persoonlijk met God verbonden te zijn. God kent jouw hart en de woorden die je wilt spreken. Hij weet wat je nodig hebt.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Algemene Inleiding

Het verhaal van Daniël in de leeuwenkuil is wel een van de meest bekende verhalen uit de Bijbel. Daniël was als balling afgevoerd naar Babylonië en kreeg een positie aan het hof van Nebukadnezar. Omdat de HEER met hem was, kreeg hij daar een hoge positie. En ondanks het feit, dat er een machtswisseling kwam op het moment dat Darius koning werd, bleef Daniël die hoge positie ook houden. Hij werd een van de drie rijksbestuurders aan wie de overige machthebbers (de satrapen) rekenschap moesten afleggen. Daniël valt dan opnieuw zodanig op, dat Darius overweegt om hem nog meer macht te geven. In feite wil hij Daniël boven al zijn onderdanen plaatsen, een soort onderkoning. En dat, terwijl Daniël dit allemaal te danken heeft aan de God van Israël. Want de naam van Daniël betekent: mijn rechter is God. En zo leefde Daniël ook. Hij diende eerst God en dan pas de koning van Babel. Dat was al zo toen hij nog maar net als balling was aangekomen in Babel. En dat was ook zo op het moment dat hij opviel bij Darius... en de medebestuurders van zijn wereldrijk.

Die medebestuurders zijn bepaald niet blij met Daniël. Ze zijn jaloers omdat Daniël in de gunst stond bij de koning en ze zoeken daarom een manier om hem ergens van te kunnen beschuldigen. Omdat zij verder niets kunnen vinden tegen Daniël, richten zij zich op zijn godsdienst. En zo komen zij tot een plan, dat zij aan Darius voorleggen: De koning moest een gebod uitvaardigen, op schrift, zodat het niet veranderd kon worden. Iedereen moest hiernaar luisteren: in heel het rijk zou niemand een verzoek mogen richten, tot een god of tot een mens, behalve aan koning Darius. En dat voor een periode van 30 dagen. Degene die dit gebod zou overtreden moest gestraft worden: hij of zij zou geworpen worden in de leeuwenkuil. Koning Darius liet dit gebod vervolgens uitgaan.

Als Daniël van dit gebod hoort, gaat hij naar huis. Zijn bovenvertrek had open vensters in de richting van Jeruzalem. Daar knielde hij neer voor God en bad tot Hem. Dit was zijn gewoonte. Iedere dag opnieuw bad Daniël drie keer per dag tot God. En juist hier hadden zijn tegenstanders op gewacht. Ze klaagden Daniël aan bij koning Darius. Omdat het hier ging om een gebod, dat Darius op schrift had gesteld, kon dit niet gewijzigd worden. Zelfs niet door de koning zelf. Het was een gebod van Meden en Perzen. Het oordeel moest dan ook onherroepelijk volgen: Daniël moest in de leeuwenkuil worden geworpen. Daarbij sprak koning Darius nog wel een bedewens uit: 'Uw God, die u zo vasthoudend dient, zal u redden...' Nadat Daniël in de kuil was geworpen, werd de opening afgedekt met een steen. Daniël is in feite levend begraven en overgegeven aan de dood.

Koning Darius keert dan terug naar zijn paleis. Hij kan er niet van slapen. Het is allemaal tegen zijn zin wat hier is gebeurd. 's Morgens vroeg haast hij zich naar de leeuwenkuil. Zou er een wonder zijn gebeurd? Hij durft het haast niet te geloven. Toch antwoordt Daniël op zijn stem. Daniël leeft. God was met hem. Hij zond een engel vanwege zijn onschuld en zijn trouw. Daarna wordt Daniël uit de leeuwenkuil getrokken. In zijn plaats worden nu de aanklagers, samen met hun vrouwen en kinderen, in de leeuwenkuil geworpen. Zij sterven daar de wrede dood, die zij Daniël hadden gegund. Met hen heeft de koning geen beklag. Hij is blij. En hij laat door heel het rijk afkondigen, dat iedereen eerbied en ontzag moet hebben voor de God van Daniël.

Daniël zou zijn hoge positie behouden, onder koning Darius en daarna ook nog onder koning Cyrus de Pers. Er was in heel zijn leven maar Eén, die hij zag als zijn hemelse rechter. En dat was zijn HEER en God.

Vers voor vers

- Vs. 1 Darius de Mediër, van deze koning is niet veel meer bekend dan zijn leeftijd: 62 jaar. Op grond van deze leeftijd wordt het begrijpelijk dat hij relatief kort koning is geweest.
- Vs. 2 Een satraap was een bestuurder in het immense wereldrijk van Babylonië.
- Vs. 3 Boven deze satrapen stelt Darius drie rijksbestuurders aan. Zij vormden de hoogste beambten onder de koning.
- Vs. 4 Vanwege zijn buitengewone begaafdheid (zie ook 5:12), valt Daniël op. De koning wil hem zelfs als enige bestuurder boven alle anderen plaatsen.
- Vs. 5vv De valstrik. Opvallend is dat Daniël gepakt wordt op zijn godsdienst. God is zijn rechter. Dat is niet alleen wat wij terughoren in de naam van Daniël: heel zijn houding spreekt daarvan. Daniël wordt hier in de val gelokt door iets dat hem kracht geeft: zijn trouw aan God. Het gebod van koning Darius gaat hier dwars tegenin: voor een periode van 30 dagen moet iedere onderdaan zich volkomen afhankelijk opstellen van de koning en van niemand anders. En de koning, gevoelig voor dit stukje machtsvertoon, gaat op de list van de bestuurders in. De val is gezet.
- Vs. 11 Daniël zoekt God op in zijn gebed. Voor het open venster in de richting van Jeruzalem. Hij verbergt zich niet. Hij volgt zijn gewoonte, want hij bad drie keer per dag tot God (vgl. Psalm 55:18).
- Vs. 13 Een wet van Meden en Perzen kon niet herroepen worden. Het gaat hier om een staatswet, op schrift gesteld. Daar kon niemand meer iets aan veranderen. Zelfs niet als je de koning was die deze wet had uitgevaardigd.
- Vs. 14v De koning weet niet wat hij hoort: Daniël heeft dit gebod overtreden en gebeden tot zijn God. Natuurlijk heeft hij meteen door wat hier aan de hand is. Maar hij kan Daniël niet meer redden.

- Vs. 17 Vandaar dat hij wel moet besluiten om Daniël in de leeuwenkuil te laten gooien. Daarbij spreekt hij een bemoedigend woord uit, dat je ook zou kunnen zien als een bede: 'Moge uw God, die u zo vasthoudend dient, u redden.'
- Vs. 18 De opening van de leeuwenkuil wordt bedekt met een steen. En vervolgens wordt die steen verzegeld met de zegels van de koning en zijn machthebbers. Niemand zou nog iets kunnen doen om Daniël te helpen. In feite is hij levend begraven.
- Vs. 21 Toch heeft de koning kennelijk nog hoop gehad. Met bedroefde stem stelt hij zijn vraag aan Daniël, die hij hier de dienaar van de levende God noemt. Dat deze God leeft en regeert wordt meteen duidelijk. Want Daniël antwoordt.
- Vs. 22 Hij is onschuldig in de ogen van God en daarom hebben de leeuwen hem niets aangedaan.
- Vs. 24v Daniël was ongedeerd vanwege zijn trouw aan God. Zijn tegenstanders echter worden vermorzeld als zij op hun beurt in de leeuwenkuil worden geworpen.
- Vs. 26v De geschiedenis eindigt met een lofprijzing van de koning met daarbij een nieuw bevel: iedereen in zijn koninkrijk moet eerbiedig ontzag tonen voor de God van Daniël. Er staat niet bij dat God meteen ook de God van Darius is geworden. We moeten dus van Darius geen te gelovige man maken. Wel is duidelijk dat hij onder de indruk is van Daniël en de God op wie hij vertrouwt.

Vragen

- Daniël heeft als gewoonte om 3x per dag tot God te bidden.
Heb je voor jezelf ook bepaalde gewoontes, als het gaat om jouw relatie met God?
- Daniël wordt aangevallen door zijn tegenstanders op het punt van zijn dienst aan God.
Hoe is dat bij jou?
Kun jij rustig bidden 'voor open vensters', dus voor het oog van iedereen?
Of ben je daar voorzichtig in? Waarom?
- We zingen wel eens: 'k stel mijn vertrouwen op de Heer, mijn God.
Daniël doet dat en hij wordt gered, keer op keer.
Doet God dat ook bij jou of is dat toch anders?

Auteur: GD

Liederen

Psalm 37: 10 en 12	
Lied 904	(=Gezang 427 LvdK)
Lied 905	(=Gezang 323 LvdK)
Daniël	Hemelhoog 80
Daniël	Alles wordt nieuw 1: 13
Here der heren	Hemelhoog 593
King of Kings	Hemelhoog 606
De Here zegent jou	Hemelhoog 61
Zoek eerst het Koninkrijk van God	Hemelhoog 88
Van A tot Z	Hemelhoog 621
Lees je Bijbel, bid elke dag	Hemelhoog 382

Auteur: PZ

Daniël tussen de leeuwen

Inleiding

Bart en Koen gaan met papa en mama naar de dieren-tuin. 'Gaan we eerst naar de leeuwen?', zegt Koen. 'Die zijn heel gevaarlijk, dat vind ik spannend.' Mama zegt: 'Ik denk dat we gewoon de route lopen, dan komen we van-zelf bij de leeuwen. Kijk hier staan bordjes met dierenpo-ten erop en een pijltje, zij wijzen ons de weg.' Dat is een goed plan, zo zien ze alle dieren van de diertuin. Eerst is er een kinderboerderij. Daarna de aapjes en de giraf-fen. En dan...de leeuwen. 'Zou de oppasser niet bang zijn', zegt Bart. 'Straks wordt hij nog opgegeten.' Maar papa vertelt dat de oppassers nooit echt vlak bij de leeu-wen komen, er zit een hoog hek tussen. Gelukkig maar.

Bijbelvertelling

Kijk, daar zit Daniël. Hij zit in een diep gat en om hem heen zijn dieren. Poezen? Honden? Nee, leeuwen! Ze kijken naar Daniël en soms doet er een zijn bek open en gromt naar hem. Daniël kan niet weglopen, hij zit gevan-gen in dat grote gat. Is Daniël erin gevallen? Nee, koning Darius heeft gezegd dat hij voor straf in die leeuwenkuil gegooid moest worden. Waarom dan? Heeft Daniël dan iets ergs gedaan? Nee, hij heeft gebeden. Gebeden tot de Here God. En toen kwamen er soldaten om hem te pakken en in de leeuwenkuil te gooien. En daar zit hij nu, de leeuwen zullen straks wel honger krijgen en dan... 'Heb je gebeden?', vroeg koning Darius. 'Ja', zei Daniël, 'dat doe ik iedere dag, ik bedank de Here God omdat Hij goed voor mij zorgt en mij te eten en te drinken geeft.' 'Dan kan ik niets anders doen dan je straffen', zei de koning, 'dat is de afspraak.'

Maar bidden is toch juist goed? God bedanken omdat Hij voor je zorgt en je helpt?

Ja, dat is zo, maar de belangrijke mannen in het land vinden dat de koning te vaak naar Daniël luistert. Daniël is de helper van de koning, hij geeft de koning raad als er iets moeilijks is. De andere helpers zijn jaloers. Ze bedenken een gemeen plan. Zij vinden dat alle mensen alleen iets aan de koning mogen vragen en niet aan iemand anders. Dus ook niet aan God. De koning schrijft een brief en iedereen kan het lezen.

'Je mag alleen iets aan de koning vragen, hij de is belang-rijkste man in het land. Wie hier niet naar luistert wordt in de leeuwenkuil gegooid.'

Daniël leest de brief ook. Hij vindt koning Darius ook heel belangrijk. Natuurlijk. Maar God is de belangrijkste. Daniël wil tot God bidden, Hem om hulp te vragen. En danken voor alles wat er groet en bloeit in het land. En zo gebeurt het. Daniël bidt: 'Here God helpt U mij weer vandaag? Ik wil graag een goede helper van de koning zijn. Hij is heel belangrijk maar U bent de belangrijkste. Amen.'

De jaloerse mannen hebben het gehoord en gaan het meteen aan de koning vertellen. Gemeen, hè? En dan moet koning Darius wel doen wat hij in de brief heeft geschreven. Daniël krijgt straf en wordt in de leeuwenkuil gegooid.

En daar zit Daniël nu. Tussen de leeuwen. Maar...de leeuwen doen hem niks. En toch hebben ze honger, ze hebben al een hele tijd geen eten gehad.

God zorgt voor Daniël. Daniël weet dat God machtiger is dan koning Darius en de leeuwen, God zorgt dat hem niets kan overkomen.

De volgende morgen komt de koning kijken bij de leeuwenkuil. 'Daniël, ben je daar nog?', vraagt de koning. 'Ja koning, ik ben hier, God heeft voor mij gezorgd, ik ben niet gekrabd en niet gebeten, ik zit hier tussen de leeuwen. Mijn God is sterker dan iedereen!'

En dat is zo. Koning Darius laat Daniël weer uit de kuil halen en hij mag nog heel lang zijn belangrijkste helper zijn.

Auteur: IFF

Gebed

Here God, wij mogen op U vertrouwen, net als Daniël. U weet wat we nodig hebben, U helpt ons altijd weer. Dat mogen we niet vergeten. Amen

Ik kan geen dag zonder God

Inleiding

Stel de volgende vraag aan de kinderen: Hebben jullie vandaag God al nodig gehad?

En als dat zo is, kun je dan voorbeelden noemen? Bespreek met de kinderen dat wij God dag aan dag nodig hebben.

Wie laat ons eten groeien op het land? Wie zorgt ervoor dat wij gezond blijven?

Zelf kunnen wij dat niet. Het is God die voor ons zorgt.

In het verhaal van vandaag horen we over Daniël.

Daniël is een machtig man in het land waar hij woont. Maar hij begrijpt heel goed dat hij alle dingen die hij heeft uit Gods hand heeft ontvangen.

Bijbelverhaal

Koning Darius is een machtige koning met een groot koninkrijk.

Het is lastig om zo'n groot rijk alleen te besturen.

Daarom heeft koning Darius een aantal mensen die hem daarbij helpen.

Honderdtwintig mannen zijn leiders in het land, ze noemen hen satrapen.

Boven deze mannen zet hij nog drie hogere leiders, de rijksbestuurders.

Eén van die drie rijksbestuurders is Daniël. Daniël is een soort onderkoning.

Daniël is een Joodse man. Hij woont al jaren in het Babylonische koninkrijk.

Daniël valt op, omdat hij zo wijs is. Koning Darius mag Daniël graag. De koning denkt er zelfs over na om Daniël de macht te geven over zijn hele rijk. De ander rijksbestuurders en satrapen zijn jaloers op Daniël.

Ze zoeken een manier om Daniël in een kwaad daglicht te stellen bij de koning.

Maar het lukt ze niet om Daniël op een misstap te betrappen.

Ze weten dat Daniël zijn God belangrijker vindt dan de koning. Daar moeten ze handig gebruik van zien te maken.

Ze hebben al verschillende keren gezien dat Daniël bidt tot zijn God.

Dat doet hij wel drie keer per dag en ook nog voor het open raam van zijn huis!

Een paar rijksbestuurders en satrapen stappen naar koning Darius.

Ze buigen voor hem en zeggen: 'Koning Darius, leef in eeuwigheid! Alle rijksbestuurders en satrapen van het koninkrijk vinden dat er een nieuwe wet moet komen in het land'.

De koning fronst zijn wenkbrauwen en zegt: 'Oh, en wat staat er dan in die nieuwe wet?'

Een van de satrapen stapt naar voren en zegt: 'Wij willen dat niemand in het land de komende dertig dagen bidt tot iemand anders dan tot u, majesteit' En als ze dat wel doen, moeten ze in een kuil met leeuwen worden gegooid'

'En het is een wet van Meden en Perzen en u weet dat die wet niet meer kan worden veranderd of aangepast'.

De koning knikt: 'Ik vind het eigenlijk wel een goed idee. De wet laat zien hoe belangrijk ik ben'

De wet wordt opgesteld en iedereen in het land moet zich eraan houden.

Daniël heeft van de wet gehoord, maar hij is niet van plan om zich eraan te houden.

Diezelfde middag, wanneer hij thuiskomt, gaat hij naar zijn kamer waar hij knielt om te bidden tot de HEER zijn God.

Dan rennen er opeens een paar satrapen zijn huis binnen. Ze roepen: 'Wat ben jij daar aan het doen? Heb je het niet gehoord van de nieuwe wet?'

De satrapen gaan zo snel ze kunnen naar koning Darius toe. Ze zeggen: 'Had u niet een nieuwe wet laten maken, die niet meer veranderd kon worden?' De koning knikt: 'Dat klopt, een wet van Meden en Perzen kan niet meer worden aangepast' 'Precies', roepen de mannen. 'Wij hebben Daniël betrapt op het overtreden van die wet. We zagen hem vanmiddag bidden tot zijn God. Hij gaat daar gewoon mee door. Drie keer per dag. Terwijl u het heeft verboden in de wet!'

De koning snapt wat de satrapen hebben gedaan. Ze hebben een manier gezocht om van Daniël af te komen. En nu deze wet er eenmaal is, kan de koning ook geen kant meer op. Hij moet zich eraan houden. Tot aan zonsondergang probeert de koning Daniël nog te redden, maar hij kan eigenlijk niets voor hem doen. De straf moet worden uitgevoerd. Daniël moet in de leeuwenkuil worden gegooid, zoals de nieuwe wet zegt.

De koning laat Daniël eerst bij zich komen. Hij zegt: 'Daniël, je God die je zo trouw dient zal je redden'

Daniël wordt neergelaten in de leeuwenkuil. In een hoek zitten de leeuwen te al grommen en te brullen. Ze hebben al dagen niets gegeten en hebben honger.

Boven op de kuil komt een zware steen te liggen, zodat Daniël niet kan ontsnappen. De koning verzegelt de steen, zodat niemand erin of eruit kan zonder dat ze het merken.

De koning laat Daniël achter en gaat terug naar zijn paleis. De hele nacht lukt het hem niet om te slapen. De koning moet steeds aan Daniël denken die in de leeuwenkuil zit.

Vroeg in de ochtend, wanneer het nog maar net licht is, haast koning Darius zich naar de leeuwenkuil toe. Zodra hij in de buurt van de kuil komt begint hij te roepen. Het verdriet is in de stem van de koning te horen, want hij denkt niet dat Daniël nog leeft.

De koning roept: 'Daniël, dienaar van de levende God, heeft de God die je zo trouw dient je van de leeuwen kunnen redden? En wat een wonder. Daniël geeft antwoord vanuit de kuil!

Hij roept: 'Majesteit, leef in eeuwigheid. Het gaat goed met mij. Mijn God heeft zijn engel gestuurd en de bekken van de leeuwen gesloten. De leeuwen hebben mij geen kwaad gedaan. God vindt dat ik niets fout heb gedaan en ook u majesteit heb ik niets misdaan'.

De koning is heel blij dat Daniël niets is overkomen. Snel laat hij Daniël uit de kuil omhoogtrekken.
Dan moeten de mannen die Daniël hebben beschuldigd bij koning Darius komen.
Zij worden nu zelf in de leeuwenkuil geworpen, samen met hun vrouwen en kinderen.
Ze krijgen nu zelf de straf, die ze voor Daniël hadden bedacht.
Als de mensen de bodem van de kuil raken worden ze door de leeuwen verscheurd.
Koning Darius schrijft een bevel voor mensen in het land.
Hij zegt: 'Hierbij bevel ik dat iedereen in mijn koninkrijk eerbiedig ontzag moet laten zien voor de God van Daniël.
Want Hij is de levende God, die bestaat in eeuwigheid.
Zijn koningschap gaat nooit ten onder en zijn heerschappij is zonder einde. God redt en bevrijdt. Hij geeft tekenen en doet wonderen, in de hemel en op aarde'.

Afsluiting

God heeft Daniël uit de klauwen van de leeuwen gered.
Daniël heeft heel zijn leven vertrouwen gehad in God.
Hij weet dat hij niets zonder God kan beginnen.
God zorgt iedere dag voor Daniël.
God zorgt ook iedere dag voor ons.

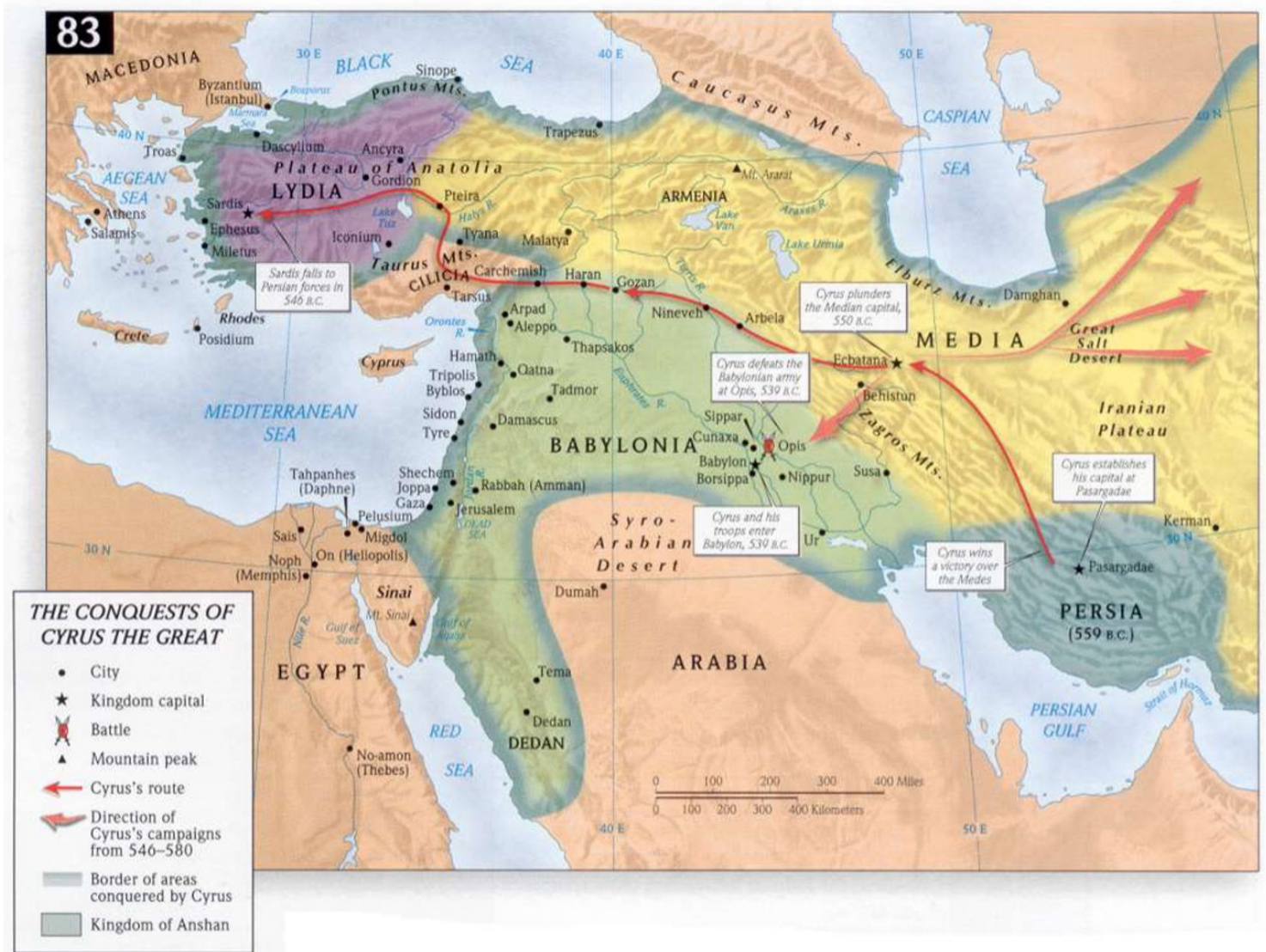
Wanneer jij in je leven voor God kiest, zal Hij altijd voor je zorgen en altijd bij je zijn.
In goede en in moeilijke tijden mag je weten dat God erbij is.
En dan mag je net als Daniël zingen:

'k stel mijn vertrouwen op de HEER mijn God.
Want in zijn hand ligt heel mijn levenslot.
Hem heb ik lief, zijn vrede woont in mij.
Ik zie naar Hem op en ik weet, Hij is mij steeds nabij!

Auteur: MMe

Steeds verbonden met God

Kaart: de veroveringen door Cyrus de Grote (Kores)
bron: Christipedia

Bijbelverhaal

Op de kaart is te zien hoe koning Cyrus vanuit Perzië samen met de Meden het land Babylonië inneemt. In dit veroverde land stelt Cyrus koning Darius aan als onderkoning. Omdat het om een groot gebied gaat, stelt Darius 120 bestuurders aan om mee te regeren en uit hen kiest hij drie geschikte mannen, die bevorderd worden tot rijksbestuurders. Zij rapporteren direct aan de koning. Een van hen is Daniël, die kennen wij al. Daniël is nu ongeveer 80 jaar oud. Het is koning Darius opgefallen dat Daniël een zeer goed bestuurder is. Hij wil hem een promotie aanbieden. Dat is iets waar de andere mannen niet blij mee zijn. Het maakt hen jaloeers. Ze moeten Daniël niet. Hij is anders. Ze weten nu al, dat als hij het voor het zeggen krijgt, er bijv. geen ruimte meer zal zijn voor hun corrupte praktijken. Ze houden hem extra in de gaten of ze iets in zijn manier van leven kunnen vinden,

waarop ze hem kunnen betrapten. Het zou toch mooi zijn als ze iets kunnen vinden waarin hij niet goed functioneert. Maar helaas voor de mannen, niets is er op Daniël aan te merken. Daniël is zijn koning heel trouw. Hij werkt hard, is eerlijk en betrouwbaar. Dan moeten ze hem pakken op iets anders; De liefde tot zijn God. Ze bedenken een sluw plan. Ze gaan naar de koning en stellen hem een nieuwe wet voor. Een wet die Daniël niet zal willen en kunnen houden. Ze weten het wel, die man van Juda kan geen dag zonder te bidden tot zijn God. 'Koning Darius, leef in eeuwigheid' zeggen ze als ze voor hem staan. Wij hebben een voorstel voor een nieuwe wet. Wij willen het volgende voorstellen. Dertig dagen lang mogen de mensen alleen aan u, de koning iets vragen. Wie dat toch doet moet worden gestraft en in de leeuwenkuil gegooid. Het klinkt de koning niet verkeerd in de oren. Zijn ijdelheid wordt gestreeld. Hij stemt ermee in dat deze wet wordt opgeschreven. Hiermee maakt hij het tot een wet van Meden en Perzen. Dat houdt in dat deze niet veranderd kan worden. De valstrik voor Daniël is hiermee opgezet. De koning is met open ogen in de opgezette val gelopen, nu

Daniël nog. De mannen gaan handenwrijvend naar huis. Het is nog een kwestie van tijd. Ze wachten hun kans af.

Daniël hoort van de nieuwe wet. Hij weet heel goed wat dit voor hem betekent. Hij gaat naar huis om hierover met God te praten. Hij knielt voor het open raam. Daniël heeft een vaste plek waar hij elke dag op drie vaste tijden bidt. Hij weigert voor zichzelf elk compromis; hij gaat op de knieën. Hij had lopend of staand met God kunnen praten, zodat het niet zou opvallen. Hij past ook de tijden van zijn bidden niet aan. Hij bidt zoals hij altijd doet. Deze tijden zijn bij de mannen bekend. Zij achtervolgen hem en ja, ze zien Daniël, biddend tot zijn God. Nu hebben ze bewijs genoeg. Ze gaan naar de koning om hem aan te klagen. En herinneren hem fijntjes aan de nieuwe wet. Ja, dat weet de koning nog. Ze vertellen wat ze van Daniël hebben gezien. En de koning doorziet nu hun boze opzet. Die nieuwe wet was eigen belang. Zij wilden van Daniël af. Pijnlijk beseft de koning dat hij nu zijn goede adviseur moet laten doden. Hoe hij ook probeert een manier te vinden om eronder uit te komen. Het lukt niet. De wet schrijft voor dat het vonnis voor zonsondergang moet worden voltrokken. De mannen zitten er bovenop dat dit echt wordt uitgevoerd. Daniël wordt bij de koning geroepen. Een ontroerend moment. Verdrietig laat de koning Daniël meenemen, richting de leeuwenkuil. Hij spreekt zijn vertrouwen uit dat de God, die Daniël zo trouw dient, hem zal redden! Darius bevestigt hiermee dat Daniël niets gedaan heeft, waardoor hij deze straf verdiend heeft. En dat horen de jaloerse mannen ook!

Dan wordt Daniël via een smalle opening in de kuil geworpen. De kuil wordt afgedekt en verzegeld door de koning en een aantal belangrijke personen. Met een verdrietig hart vol schuldgevoel en pijn gaat de koning richting zijn paleis.

We snappen het wel als we lezen in de Bijbel dat koning Darius geen eten door zijn keel krijgt en dat hij in de nacht niet kan slapen. Zodra het licht wordt, haast hij zich naar de leeuwenkuil. Als hij in de buurt komt, roept hij verdrietig: 'Daniël, dienaar van de levende God, heeft jouw God die jij zo trouw dient, je van de leeuwen kunnen redden? Tot zijn stomme verbazing klinkt er een antwoord. Daniël leeft! Weg is de verdrietige stemming. Uitgelaten roept de koning zijn dienaren. Ze moeten Daniël uit de kuil omhoogtrekken. Hij mankeert niets. 'God heeft een engel gestuurd om mij te beschermen', vertelt Daniël. Ik was veilig. Hoe bijzonder is dat, het lijkt erop dat Daniël in de kuil meer rust gehad heeft dan de koning, die in zijn paleis geen oog dicht deed. Het raakt de koning. Hij weet wat hem te doen staat. De mannen die hem zo in de val hebben laten lopen worden met hun gezinnen opgepakt en in de kuil geworpen. Nu is er géén engel om te beschermen. De leeuwen zijn uitgehongerd en vallen op de slachtoffers aan. Koning Darius heeft zijn topadviseur terug en is van de politieke tegenstanders verlost. Diep onder de indruk beseft de heidense koning wie er werkelijk machtig is. Dat kun je lezen in de Bijbel: Hij gebiedt dat iedereen in zijn rijk met de God van Daniël rekening moet houden. Hij zegt: De God van Daniël is 'de levende God' die bestaat in eeuwigheid.

De koning heeft God aan het werk gezien. God verlost Daniël uit de klauwen van de leeuwen. God zorgt voor wie op Hem vertrouwen. En zegent ook. We lezen in de Bijbel dat Daniël zijn taak nog een paar jaar mag uitvoeren. En dat het hem goed gaat. Daniël is voor ons een mooi voorbeeld. Hij houdt veel van zijn God en wil voor Hem rechtvaardig leven. Dat botst met de maatschappij waar hij in leeft. Hij deinst niet terug als dat consequenties heeft. Daniël is bereid een prijs te betalen. Niet alleen nu hij oud is, ook al toen hij jong was. Hoe mooi is dat!

Gespreksvragen

Er zijn wat opvallende teksten in dit Bijbelgedeelte.

Daar kunnen we over doorpraten:

- Vers 4v Wat voor tactieken gebruiken de mannen om hun doel te bereiken? Herken je dit soort praktijken in onze tijd/in je eigen leven? Wat vind je ervan?
- Vers 6 Wat zegt het dat de mannen bij Daniël echt niets vinden waarop ze hem kunnen betrappen.
- Vers 11 Lees nog eens wat Daniël doet als hij hoort van de nieuwe wet. Wat leren wij hiervan? Het wordt duidelijk in dit verhaal: Daniël kan geen dag zonder bidden. Hoe is dat bij jou? Daniël heeft een vaste plek, een vaste gebedshouding en vaste tijden, kunnen wij daar iets van leren? Daniël wordt een voorbeeld genoemd voor vele martelaren in de eeuwen na hem tot vandaag. Hij kiest om rechtvaardig te leven, ook al kan dat zijn leven kosten. Dat deed hij al toen hij jong was (Daniël1:8) dat doet hij in dit verhaal nog als 80-jarige. Praat hierover. Wat kies jij?
- Vers 17 Wat vind je van de woorden die de koning?
- Vers 18 Opmerkelijk om te lezen dat terwijl de koning de steen verzegeld heeft met zijn zegelring, de machthebbers de steen ook nog een keer verzegelen. Waarom zou dat zijn? Wat zegt dat van de macht van de koning?
- Vers 19 Waarom kon de koning die nacht niet slapen?
- Vers 20 Waarom zou de koning vroeg in de ochtend naar de leeuwenkuil teruggaan?
- Vers 23 Daniël vertelt dat de leeuwenmuilen door God gesloten zijn. Het valt op dat de koning later zegt (vers 28) dat God Daniël uit de klauwen van de leeuwen heeft gered. Dat is nog iets sterker. Wij weten dat één uithaal van een leeuwenklauw dodelijk kan zijn. Waarom zou dit zo exact opgeschreven zijn? lees hierbij de verzen 26 en 27. Hij vertelt ook dat God een engel heeft gezonden om hem te beschermen. Ken je nog meer bijbelverhalen waarin God een engel stuurt? Lees Mat. 6:5-8 God kent en hoort ons. Hij weet wat we nodig hebben. Deze verzen passen bij dit verhaal. Het verhaal sluit af met de woorden dat Daniël in voorspoed verder mag leven. Ken je nog meer personen uit de bijbel (of in je eigen leven) die dat hebben ervaren?
- Tot slot: wat heb jij in dit verhaal van Daniël geleerd, wat je niet meer wil vergeten?

Dankpunten

Noteer voor jezelf woorden waarmee je God n.a.v. dit verhaal wil aanbidden/loven en waarvoor je Hem wil bedanken.

Gebed

Via Open Doors weten we van veel christenen, die - net als Daniël- ervaren dat geloven ook werkelijk iets kost. Het kan zelfs hun leven kosten.

Bid voor hen.

Dat ze in de kracht van Daniël in het leven mogen staan.

Trouw en volhardend.

Dat ze ervaren dat de God die Daniël redde uit de

klauwen van de leeuwen ook nu, in 2024 nog Dezelfde is.

Dat ze blijven geloven dat God uiteindelijk recht zal doen.

Auteur: RE